DZIENNIK POCZTY I TELEKOMUNIKACJI

WARSZAWA, 20 grudnia 1954 r. Nr 26*) Poz. 227—233

TREŚĆ:

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

227.

UMOWA

w sprawie wymiany paczek pocztowych między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Wspólnotą Australijską.

Niżej podpisani, należycie upoważnieni, zgodzili się w imieniu swych Rządów na wymianę paczek pocztowych między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Wspólnotą Australijską zgodnie z następującymi postanowieniami:

Artykuł I.

Między Polską a Australią będzie się odbywała regularna wymiana paczek pocztowych zarówno z podaną wartością jak i zwykłych. W wymianie tej będą pośredniczyć urzędy wymiany obu umawiających się Krajów, wyznaczone przez odnośne Zarządy Pocztowe.

Artykuł II.

Z wyjątkiem przypadków niezgodności z przepisami Umowy niniejszej, przepisy każdorazowo obowiązującego porozumienia o paczkach pocztowych Światowego Związku Pocztowego i Regulaminu wykonawczego do tego Porozumienia stosują się do wymiany paczek pocztowych między Polską a Australią.

Artykuł III.

Dozwolone wymiary i waga.

1. Długość paczek nie może przekraczać 3 stopy 6 cali (1.07 metra), długość zaś wraz z największym obwodem, mierzonym w kierunku innym niż długość, nie może przekraczać 6 stóp (1.83 metra).
2. Waga paczek nie może przekraczać 11 funtów angielskich lub 5 kilogramów.
3. Jeśli chodzi o dokładne obliczenie wagi lub wymiarów paczki, ocena Zarządu kraju pochodzenia będzie uważana za ostateczną, chyba że popełniono oczywistą omyłkę.
4. Powyższe granice wymiarów i wagi mogą być zmienione za obopólną zgodą obu Zarządów.

Artykuł IV.

Opłata pocztowa.

1. Obowiązuje uiszczenie z góry opłaty pocztowej.
2. Opłata pocztowa składa się z sum przypadających Zarządom (łącznie z Zarządami obu umawiających się krajów) uczestniczącym w przewozie paczek.
3. Zarządy komunikują sobie wzajemnie wysokość ustalonych stawek i wszelkie późniejsze zmiany.

*) Ostatni w 1954 r.

Artykuł V.

Opłata za przewóz.

1. Zarząd wysyłający ponosi koszt przewozu paczek do kraju przeznaczenia.
2. Drogi przewozu paczek i porty wyładowania paczek komunikują sobie wzajemnie oba Zarządy.
3. Gdy jeden z Zarządów używa do przewozu swych paczek okrętu zakontraktowanego przez drugi, opłatę za przewóz uiszcza się według taryfy ogólnie stosowanej przez Zarząd wykonujący normalnie ten przewóz.

Artykuł VI.

Pośrednictwo.

1. Każdy Zarząd może korzystać z pośrednictwa drugiego Zarządu dla przesłania paczek do jakiejkolwiek miejscowości lub kraju, z którym ten ostatni Zarząd utrzymuje obrót paczkowy.
2. W braku odmiennego porozumienia paczki należy przewozić luzem.
3. Opłata za pośrednictwo będzie stosowana według taryfy, którą Zarząd wierzyciel stosuje ogólnie do paczek tranzytowych.

Artykuł VII.

Paczki ekspresowe i pilne.

Doręczanie przez umyślnego posłańca oraz służba paczek pilnych nie będą stosowane w obrocie między obu Zarządami. Te rodzaje służby mogą być wprowadzone później za obopólną zgodą.

Artykuł VIII.

Wycofanie — Zmiana adresu.

Żądanie wycofania paczki z poczty lub zmiany adresu nie będzie wykonywane po wysłaniu paczki z kraju nadania. Zarządy będą mogły jednak porozumieć się później co do wprowadzenia przepisów dotyczących tej służby, na warunkach zadawalających obie strony.

Artykuł IX.

Poświadczenie odbioru.

Nadawca paczki z podaną wartością może otrzymać poświadczenie odbioru zgodnie z przepisami Porozumienia o paczkach pocztowych Światowego Związku Pocztowego, jednak usługa tego rodzaju nie będzie stosowana do paczek zwykłych. Tym niemniej oba Zarządy będą mogły porozumieć się później w sprawie rozciągnięcia poświadczeń odbioru na paczki zwykłe.

Artykuł X.

Niedoręczalność.

1. Nadawca może żądać, by w razie niedoręczalności:
a) paczkę zwrócono nadawcy,
b) uważano, że się zrzekł paczki,
c) paczkę doręczono innej osobie w kraju przeznaczenia. Inne zarządzenia nie są dozwolone. Zarządzenia takie należy podawać w adresie pomocniczym (jeżeli się go stosuje) i na paczce.
2. Paczki niedoręczone, wysłane przez jeden z umawiających się Zarządów do drugiego, a opatrzone niedozwolonym zarządzeniem nadawcy, oraz paczki niedoręczone, odnośnie których brak zarządzenia nadawcy jak należy z nimi postąpić, należy bez uprzedzenia zwrócić nadawcy po upływie jednego miesiąca kalendarzowego, licząc od dnia następnego po dniu, kiedy paczka miała być doręczona adresatowi.
3. Dodatkowe opłaty, wynikające z przepisów Zarządu zwracającego paczkę, które powinny figurować w danej karcie paczkowej, oraz wszelkie opłaty pobierane w kraju pochodzenia w związku ze zwrotem paczki nadawcy, należy ściągnąć od nadawcy.

Artykuł XI.

Paczki z podaną wartością.

Przepisy odpowiednich rozdziałów Porozumienia o paczkach pocztowych Światowego Związku Pocztowego będą stosowane do paczek z podaną wartością, wymienianych między obu Zarządami, z wyjątkiem przepisów niezgodnych z następującymi postanowieniami:
a) najwyższa kwota podanej wartości paczki wynosi 500 franków złotych lub równowartość ich w walucie kraju nadania;
b) odszkodowanie wypłaca się w walucie ustalonej przez Zarząd wypłacający;
c) każdemu Zarządowi przysługuje prawo ustalenia opłat, jakie będzie pobierać za ubezpieczenie wysyłanych przezeń paczek;
d) Zarząd wierzyciel ma prawo ustalić kwotę, którą należy mu zaliczać z tytułu ryzyka ponoszonego za paczki otrzymane dla doręczenia lub przekazania krajowi trzeciemu;
e) z zastrzeżeniem postanowień poprzedzającego ustępu zaliczana kwota:
(i) na rzecz Polski za paczki z Australii,
(ii) na rzecz Australii za paczki z Polski
wynosi 10 centymów złotych od każdej paczki z podaną wartością;
f) z zastrzeżeniem również postanowień ustępu d) dodatkowa kwota zaliczana Zarządowi, który ponosi ryzyko morskie za paczki wysyłane przez drugi Zarząd, wynosi 10 centymów złotych od każdej paczki z podaną wartością;
g) z zastrzeżeniem również ustępu d) dodatkowa opłata za paczki z podaną wartością dosyłane lub zwracane do kraju nadania, zaliczana Zarządowi zwracającemu z tytułu ryzyka morskiego przy przekazywaniu zwrotnym, wynosi 10 centymów złotych od każdej paczki;
h) paczki z podaną wartością należy zamykać w taki sposób, by zawartości nie można było usunąć bez pozostawienia widocznych śladów naruszenia. Używanie laku lub ołowiu nie jest obowiązkowe;
i) paczki z podaną wartością wpisuje się do oddzielnej karty paczek z podaną wartością, w której nie powinny figurować paczki zwykłe. Paczki z podaną wartością przesyła się również w oddzielnych workach; worki te powinny być opatrzone chorągiewką wskazującą, że zawierają paczki z podaną wartością. Na chorągiewce worka zawierającego kartę paczek z podaną wartością należy umieszczać literę „F".

Artykuł XII.

Paczki za pobraniem.

Paczki za pobraniem nie będą dopuszczone do wymiany pomiędzy obu Zarządami, ani też przyjmowane z krajów trzecich przez jeden z Zarządów dla przekazania drugiemu. Oba Zarządy mogą jednak porozumieć się później w sprawie zaprowadzenia tej służby.

Artykuł XIII.

Odpowiedzialność.

1. Nie wypłaca się odszkodowania za zagubienie paczki zwykłej ani za ograbienie lub uszkodzenie zawartości paczki zwykłej.

2. Nie wypłaca się odszkodowania za zagubienie lub uszkodzenie paczki z podaną wartością spowodowane działaniem siły wyższej (force majeure). Kraj odpowiedzialny za zagubienie decyduje, na podstawie swych własnych przepisów, czy zagubienie spowodowały okoliczności stanowiące wypadek siły wyższej.

3. Jeżeli zagubienie, ograbienie albo uszkodzenie miało miejsce w czasie przewozu i nie można ustalić na czyim obszarze lub w czyjej służbie zaszła nieprawidłowość, zainteresowane Zarządy pokrywają szkodę w równych częściach.

4. W braku innego porozumienia między obu Zarządami odszkodowanie za paczki z podaną wartością, zawierające ciała płynne lub półpłynne, przedmioty nietrwałe albo wyjątkowo kruche, wypłaca się tylko w razie zagubienia całej paczki. Zarządy będą sobie wzajemnie podawać do wiadomości spis przedmiotów, do których postanowiły stosować ten przepis. Wszelkie zmiany w tym spisie należy zgłaszać na trzy miesiące naprzód.

Artykuł XIV.

Należności końcowe.

1. Za każdą paczkę nadaną w Australii dla doręczenia w Polsce Zarząd tego ostatniego kraju będzie otrzymywał 0.85, 1.05 i 1.25 franka złotego od paczki nie przekraczającej odpowiednio 1 kg, 3 kg i 5 kg.

2. Za każdą paczkę nadaną w Polsce dla doręczenia w Australii Zarząd tego ostatniego kraju będzie otrzymywał 0.80, 1.10 i 1.40 franka złotego od paczki nie przekraczającej odpowiednio 1 kg, 3 kg i 5 kg.

3. Zarząd kredytujący ma prawo zmienić powyższe stawki po upływie czterech miesięcy od dnia zawiadomienia drugiego Zarządu, jeżeli zawiadomienie wysłano pocztą, albo po trzech miesiącach, jeżeli zawiadomienie wysłano telegraficznie.

Artykuł XV.

Rachunki i regulowanie salda rachunków.

1. a) Każdy Zarząd sporządza co kwartał wykaz danych oraz odpowiednich należności, dotyczących odsyłek paczkowych otrzymanych od drugiego Zarządu.

b) Polski Zarząd Pocztowy będzie wystawiał osobne wykazy dla odsyłek paczkowych odprawianych przez każdy z australijskich urzędów wymiany.

2. Zbiorczy wykaz zawierający całość należności od Kraju wysyłającego będzie sporządzony również przez Zarząd Kraju przeznaczenia, przy czym wykaz ten łącznie z wykazami szczegółowymi, wspomnianymi w paragrafie 1, będzie przesyłany przez Zarząd kredytujący Zarządowi dłużniczemu możliwie jak najszybciej, nie później jednak niż w ciągu trzech miesięcy od zamknięcia okresu obrachunkowego.

3. Wykazy powinny odpowiadać formularzom wspólnie ustalonym przez oba umawiające się Zarządy.

4. Wykazy (szczegółowe i zbiorcze) sprawdza Zarząd dłużniczy i zwraca zatwierdzony odpis każdego z nich jak najszybciej Zarządowi wierzycielowi.

5. Natychmiast po zawiadomieniu o uznaniu rachunku każdy Zarząd stwierdza, czy jest dłużnikiem, czy też wierzycielem odnośnie paczek wysłanych w obu kierunkach. Zarząd dłużniczy zawiadamia niezwłocznie o saldzie Zarząd wierzyciela i zarządza równocześnie uregulowanie tego salda.

Artykuł XVI.

Przepisy szczegółowe.

Zarządy mają prawo ustalać wspólnie wszelkie przepisy szczegółowe dotyczące wykonania Umowy i wymiany paczek.

Artykuł XVII.

Za datę wejścia w życie Umowy niniejszej uważa się dzień 1 czerwca 1953 r. Umowa ta wygasa po upływie roku od dnia wypowiedzenia jej przez jedną ze Stron.

Sporządzono w Warszawie dnia 25 listopada 1954 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i angielskim, przy czym obydwa teksty są jednakowo autentyczne.

Z upoważnienia Rządu
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
(—) **W. Billig.**

Z upoważnienia Rządu
Wspólnoty Australijskiej
(—) **A. Noble.**

I

ZARZĄDZENIA MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

228.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 listopada 1954 r. o wprowadzeniu do obiegu znaczków pocztowych opłaty wartości 40 gr, 60 gr i 1,40 zł.

Na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. z 1933 r. Nr 63, poz. 481) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do obiegu i sprzedaży znaczki pocztowe opłaty wartości 40 gr, 60 gr i 1,40 zł emisji „160 Rocznica Powstania Kościuszkowskiego".

Rysunek znaczka 40 gr przedstawia fragment bitwy pod Racławicami wg obrazu Wojciecha Kossaka. U góry znaczka przez całą jego szerokość znajduje się napis: „1794 160 Rocznica Powstania Kościuszkowskiego 1954". U dołu pośrodku — napis: „Poczta Polska", w lewym dolnym rogu umieszczono oznaczenie wartości znaczka „40", w prawym zaś rogu litery „GR". Boki znaczka ujęte są ornamentami z motywów roślinnych.

Rysunek znaczka 60 gr przedstawia Kościuszkę na koniu po bitwie pod Racławicami wg obrazu Jana Matejki. U góry znaczka przez całą jego szerokość znajduje się napis: „1794 160 Rocznica Powstania Kościuszkowskiego 1954". U dołu pośrodku napis: „Poczta Polska", w lewym dolnym rogu umieszczono oznaczenie wartości znaczka „60", w prawym zaś rogu litery „GR". Po obu bokach znaczka znajdują się ornamenty.

Rysunek znaczka wartości 1,40 zł przedstawia fragment walki na Starym Mieście w Warszawie z Kilińskim na czele. U góry znaczka przez całą jego szerokość znajduje się napis: „1794 160 Rocznica Powstania Kościuszkowskiego 1954". U dołu pośrodku napis „Poczta Polska", w lewym dolnym rogu umieszczono oznaczenie wartości znaczka „1,40", w prawym zaś rogu litery „ZŁ". Po bokach znaczka znajdują się ornamenty.

Znaczki są perforowane. Wymiary znaczków: 51 x 31,25 mm wraz z marginesami.

Znaczki wykonano techniką stalorytniczo-wklęsłodrukową, w następujących wartościach:

40 gr — w kolorze szarym,
60 gr — „ fioletowym,
1,40 zł — „ czarno-granatowym.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 30 listopada 1954 r.

Minister: wz. W. Billig Podsekretarz Stanu.

229.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 7 grudnia 1954 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy telegraficznej (ruch krajowy).

Na podstawie art. 18, ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. z 1933 r. Nr 63, poz. 481) zarządza się, co następuje:

§ 1. W taryfie telegraficznej, ogłoszonej w załączniku do zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5-go stycznia 1953 r. w sprawie taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej (Dz. P. i T. Nr 2, poz. 12), zmienionej zarządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 14 września 1954 r., ogłoszonym w Dz. P. i T. Nr. 21, poz. 184 wprowadza się następujące zmiany:

1. W poz. 8 w rubryce „Rodzaj świadczenia" skreśla się wyrazy „lub na stacji".

2. Poz. 34 otrzymuje brzmienie:

Poz.	Rodzaj świadczenia	Opłata miesięczna zł	gr
34.	Abonowane połączenie telegraficzne międzymiastowe, udzielane codziennie w godzinach:		
	1) 7—17, o tej samej godzinie i na określony czas	25-krotna opłata wg poz. 33.	
	2) 17—7, co najmniej na 6 godzin — przy odległościach między centralami w linii prostej		
	do 50 km	1689	—
	ponad 50 km „ 100 „	2700	—
	„ 100 „ „ 200 „	4050	—
	„ 200 „ „ 300 „	5400	—
	„ 300 „ „ 400 „	6750	—
	„ 400 „ „ 500 „	7650	—
	„ 500 „ „ 600 „	8550	—
	„ 600 „	9450	—

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

230.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 listopada 1954 r. w sprawie zmiany regulaminu premiowania pracowników zaszeregowanych do tabeli płac „T" w wydzielonych urzędach pocztowych i pocztowo-telekomunikacyjnych.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 października 1951 r. w sprawie uposażenia niektórych kategorii pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. U. Nr 64, poz. 438) zarządza się, co następuje:

§ 1. W regulaminie premiowania pracowników zaszeregowanych do tabeli płac „T" w wydzielonych urzędach pocztowych i pocztowo-telekomunikacyjnych, stanowiącym załącznik Nr 3 do zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 3 sierpnia 1954 r. w sprawie premiowania pracowników zaszeregowanych do tabeli płac „T" w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. P. i T. Nr 18, poz. 165), zmienia się brzmienie § 3 ust. 1 w sposób następujący:

„§ 3. 1. Pracownicy urzędów dworcowych, zatrudnieni przy obsłudze i konserwacji urządzeń rozdzielni mechanicznych otrzymują premię za ciągłość pracy tych rozdzielni".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1954 r.

Minister: wz. W. Billig Podsekretarz Stanu

231.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 listopada 1954 r. zmieniające zarządzenie z dnia 19 października 1951 r. w sprawie tabeli i zasad zaszeregowania niektórych kategorii pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 października 1951 r. w sprawie uposażenia niektórych kategorii pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. U. Nr 64, poz. 438) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tabelę zaszeregowania „T", stanowiącą załącznik Nr 1 do zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 października 1951 r. w sprawie tabeli i zasad zaszeregowania niektó-

rych kategorii pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. P. i T. z 1952 r. Nr 9, poz. 115) uzupełnia się następującymi stanowiskami:

Poz.	Stanowisko	Grupa uposażenia
1	2	3
9a	St. Majster konserwator urządzeń rozdzielni mechanicznej w urzędzie dworcowym	V/T
	Majster konserwator urządzeń rozdzielni mechanicznej w urzędzie dworcowym	IV/T

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1954 r.

Minister: wz. W. Billig Podsekretarz Stanu.

II

ZARZĄDZENIA WEWNĘTRZNE Ministra Poczt i Telegrafów:

232.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 26 listopada 1954 r. w sprawie zastępstwa sądowego i obsługi prawnej jednostek organizacyjnych resortu Poczt i Telegrafów.

Zgodnie z art. 5 dekretu z dnia 2 czerwca 1954 r. o zastępstwie sądowym władz, urzędów, instytucyj i przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr. 25, poz. 93) oraz w wykonaniu pisma okólnego Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 października 1954 r. w sprawie zasad organizacji zastępstwa sądowego w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr A-101, poz. 1276) zarządza się, co następuje.

Zastępstwo sądowe.

§ 1. 1. Prowadzenie sprawy sądowej należy do jednostki organizacyjnej resortu, której sprawa dotyczy.

2. W przypadkach ustalonych niniejszym zarządzeniem prowadzenie sprawy sądowej może objąć jednostka nadrzędna.

§ 2. W sprawach sądowych jednostką nadrzędną, o której mowa w § 1 ust. 2:

a) dla wszystkich jednostek organizacyjnych resortu szczebla wojewódzkiego i powiatowego, działają ych na terenie jednego województwa — jest wojewódzki zarząd łączności w siedzibie danego województwa,

b) dla Stołecznej Dyrekcji Poczty w Warszawie, Dyrekcji Telefonów Miejscowych w Warszawie i Dyrekcji Telefonów Międzymiastowych i Telegrafu w Warszawie — Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

§ 3. 1. Kierownik jednostki, której sprawa dotyczy może zwrócić się do jednostki nadrzędnej o przejęcie prowadzenia sprawy, jeżeli uzna, że sprawa jest wyjątkowo ważna lub o charakterze precedensowym; nie zwalnia go to jednak od prowadzenia sprawy do czasu nadejścia decyzji.

2. Jednostka nadrzędna otrzymawszy sprawę jednostki, której dotyczy wraz z wnioskiem o jej przejęcie może, po zbadaniu sprawy albo objąć jej prowadzenie, albo zlecić prowadzenie tej jednostce, której dotyczy, udzielając w tym przedmiocie wytycznych co do jej prowadzenia.

3. W szczególności kierownik jednostki zainteresowanej może zwrócić się do jednostki nadrzędnej o objęcie prowadzenia sprawy sądowej:

a) jeżeli jednostka organizacyjna nie posiada odpowiedniego pracownika,

b) jeżeli są potrzebne szczególne kwalifikacje do prowadzenia sprawy,

c) jeżeli sprawa przedstawia szczególne znaczenie,

d) jeżeli wartość sporu przekracza 3000 zł,

e) jeżeli siedziba jednostki zainteresowanej znajduje się w znacznej odległości od siedziby sądu,

f) jeżeli sprawa toczyć się będzie przed sądem wojewódzkim.

§ 4. W przypadkach gdyby sprawa ze względu na właściwość sądu miała być rozpatrywana przez sąd położony na terenie innego województwa niż siedziba jednostki zainteresowanej, wówczas należy sprawę skierować do miejscowo właściwej jednostki nadrzędnej, a ta przekaże tę sprawę jednostce nadrzędnej, której siedziba znajduje się na terenie sądu, właściwego dla danej sprawy.

§ 5. Ministerstwo Poczt i Telegrafów na wniosek właściwej jednostki nadrzędnej może poruczyć prowadzenie sprawy sądowej innej jednostce, niżby to wynikało z postanowień §§ 3 i 4.

§ 6. Prowadzenie spraw sądowych przed Sądem Najwyższym należy do kompetencji Ministerstwa Poczt i Telegrafów. W szczególnych przypadkach Ministerstwo Poczt i Telegrafów może poruczyć stawiennictwo przed Sądem Najwyższym jednostce nadrzędnej, właściwej dla danej sprawy.

§ 7. W wojewódzkich zarządach łączności czynności związane z prowadzeniem spraw sądowych należą do Sekretariatów Głównych. Dotyczy to również jednostek wymienionych w § 2 lit. b).

Radcowie prawni.

§ 8. Jednostki nadrzędne powinny zatrudniać radców prawnych. Radca prawny jednostki podlega bezpośrednio jej kierownikowi.

§ 9. 1. Zakres pracy radcy prawnego obejmuje pomoc prawną, sprawy arbitrażowe oraz sprawy sądowe. W szczególności do obowiązków radcy prawnego należy:

a) opiniowanie pod względem prawnym nietypowych umów i pism dotyczących zaciągania zobowiązań, umów lub zamówień na dostawy, roboty lub usługi, nie wyłączając zleceń, udzielanych własnym pracownikom, względnie zawierania z nimi umów o dzieło,

b) udzielanie ustnych lub pisemnych opinii prawnych w sprawach związanych z działalnością jednostki,

c) sprawy egzekucyjne,

d) zastępstwo przed sądami i komisjami arbitrażowymi.

2. Opinie radcy prawnego nie obejmują strony gospodarczej, finansowej i technicznej sprawy. Radca prawny powinien jednak zaznajomić się z problematyką gospodarczą jednostki, w której jest zatrudniony.

3. Do radcy prawnego należy kierować wszystkie sprawy należące do jego zakresu działania, a w szczególności wszelkie spory, rozpoznawane przez sądy lub komisje arbitrażowe.

4. Przy zwracaniu się do radcy prawnego należy przygotować cały materiał dowodowy i w razie konieczności uzupełnić go według jego wskazówek.

5. Radcy prawnemu należy udostępnić wszelkie publikacje i wydawnictwa urzędowe, posiadane przez jednostkę.

6. Przepisy § 9 dotyczą również pracy radców prawnych zatrudnionych w innych jednostkach organizacyjnych, niż nadrzędnych.

Nadzór.

§ 10. 1. Jednostką nadzorczą w sprawach sądowych dla wojewódzkich zarządów łączności jako jednostek nadrzędnych jest branżowo właściwy centralny zarząd lub zarząd.

2. Jednostki nadzorcze uprawnione są do udzielania wytycznych i wyjaśnień w sprawach sądowych tak z własnej inicjatywy, jak i na wniosek właściwej jednostki nadrzędnej lub jednostki jej podległej, której sprawa dotyczy.

§ 11. Ministerstwo Poczt i Telegrafów:

a) wykonuje zwierzchnią kontrolę nad działalnością sądową jednostek nadrzędnych,

b) koordynuje prowadzenie spraw przez jednostki resortu,

c) udziela wytycznych i wyjaśnień w sprawach sądowych,

d) może z uwagi na ważność sprawy objąć jej prowadzenie przed każdym sądem i na każdym etapie.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1954 r.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski.

233.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 listopada 1954 r. w sprawie gromadzenia i przekazywania zużytych znaczków pocztowych.

Zgodnie z zarządzeniem Nr 249 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 listopada 1952 r. w sprawie gromadzenia i przekazywania zużytych znaczków pocztowych (Monitor Polski Nr A—97, poz. 1490) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wszystkie jednostki organizacyjne resortu Min. P. i T. zobowiązuje się do zbiórki zużytych znaczków pocztowych, pochodzących z ofrankowania wpływającej korespondencji służbowej i odsyłania ich nieodpłatnie do Państwowego Przedsiębiorstwa Filatelistycznego (Warszawa, ul. Nowogrodzka 48) — w przesyłkach listowych, z opłatą przerzuconą na adresata.

Zarządzenie niniejsze dotyczy zużytych znaczków, pochodzących z kopert, kart pocztowych i druków niepodlegających przechowaniu na podstawie przepisów specjalnych.

§ 2. Znaczki należy gromadzić w stanie nieuszkodzonym; w tym celu należy je wycinać, a nie odrywać lub odklejać.

§ 3. Znaczki pocztowe, znajdujące się na dokumentach i wszelkich dowodach pocztowych, przekazywanych zbiornicom Centrali Odpadków Użytkowych jako makulatura po upływie przepisowego czasokresu ich przechowywania — należy również przed przekazaniem dotyczącej makulatury do C. O. U. — wycinać i odsyłać w sposób podany w § 1 do Państwowego Przedsiębiorstwa Filatelistycznego.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: wz. W. Billig Podsekretarz Stanu.

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów, Warszawa, Plac Małachowskiego 2.

Prenumeratę należy wpłacać na konto Nr 1529—91—412 w Oddz. V Miejskim N.B.P. W-wa, cz. 23, dział 5, rozdz. 17.

Prenumerata: rocznie 42 zł, półrocznie 25 zł 20 gr, kwartalnie 16 zł 80 gr. Cena pojedyńczych egzemplarzy do 2 kartek 90 gr. za każdą następną kartkę 30 gr.

Nakład: 10.000 egz. Format A4. Papier 61×86, druk. VII kl., gramatura 60 g. Arkuszy druku 1/4.

Rękopis otrzymano: 10.XII. 1954 r. Druk ukończono: 29.XII. 1954 r.

Tłoczono z polecenia Ministra Poczt i Telegrafów w Zakł. Graf. Łączności — W-wa, Ludna 4. Zam. 1382. 5-B-20998